

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

3 Φεβρουαρίου 2008

Κυριακή Ις' Ματθαίου: τών ταλάντων (Ματθ. 25, 14-30)

«Εὗ δοῦλε ἀγαθέ· ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω».

Ο ώραῖος σημερινὸς παραβολικὸς θεῖος λόγος, ἀδελφοί, μᾶς ὄμιλεῖ περὶ ἀνθρώπου ποὺ ἀναχωρεῖ γιὰ ταξίδι καὶ λίγο πρὶν φύγῃ «ἐκάλεσε τοὺς ἴδιους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ ὃ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὃ δὲ δύο, ὃ δὲ ἕν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν». Ἐμπιστεύτηκε δηλαδὴ ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς, (γιατί αὐτὸς εἶναι ὁ ἀναχωρήσας τῆς παραβολῆς ἀνθρωπος), ποὺ ἤλθε στὴ γῆ, μᾶς ἔσωσε ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ πρὶν ἀναληφθῆ στοὺς οὐρανούς (μᾶς ἐμπιστεύθηκε) διὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του τὰ ὑπάρχοντά Του, τὰ τάλαντά Του γιὰ τὴν πνευματική μας συντήρηση καὶ αὔξηση καὶ σωτηρία.

Ποιὰ ἀλήθεια εἶναι τὰ τάλαντα τοῦ Θεοῦ ποὺ μᾶς παρέδωσε; Εἶναι οἱ πνευματικὲς καὶ σωματικὲς ἱκανότητες καὶ δυνάμεις, εἶναι οἱ ἀρετές: ἡ πίστη, ἡ ἐλπίδα, ἡ σοφία, ἡ γνώση, ἡ ἐλευθερία, ἡ θέληση, ἡ δύναμη, ἡ ἀγάπη, ἡ πραότητα, τὸ κάλλος, ἡ ὑγεία, ἡ φωνή, ἡ σχέση καὶ ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ Θεοῦ, οἱ φυσικὲς καὶ ἡθικὲς ἱκανότητες, οἱ ἔμφυτες δεξιότητες καὶ τὰ προτερήματα. Αὐτὰ τὰ χαρίσματα, τὰ τάλαντα τοῦ Θεοῦ, πνευματικὰ καὶ σωματικά, μᾶς τὰ ἐμπιστεύτηκε ὡς πνευματικὸ κεφάλαιο καὶ αὐξητικὴ παρακαταθήκη καὶ «ἡλπίζεν» στὴν ἐλεύθερη φιλοτιμίᾳ μας, νὰ τὰ καλλιεργήσουμε, νὰ τὰ αὐξήσουμε, νὰ τὰ πολλαπλασιάσουμε καὶ γιὰ τὴν δική μας ὡφέλεια ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν διακονία τοῦ πλησίου, καὶ τέλος γιὰ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ. Κανένα δὲν ἄφησε ὁ Θεὸς χωρὶς προϊκα, χωρὶς τάλαντα. Όλους τοὺς ἐπροίκισε, τοὺς ἐκόσμησε, τοὺς ἐφοδίασε μὲ τὰ τάλαντά Του. Ο δωρεοδότης Κύριος «ἐν ἐκάστῳ διαιρεῖ τὰ χαρίσματα» καὶ χορηγεῖ τάλαντα καὶ χαρίσματα στοὺς ἀνθρώπους, τὰ λογικὰ αὐτὰ πλάσματά Του, καὶ δίνει προϊκα τὰ κατὰ δύναμιν στὸν καθένα μας «καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος».

Πῶς ὅμως, ἀγαπητοὶ ἀκροατὲς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, χρησιμοποιοῦμε τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ τάλαντα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ; Οἱ δυὸ πρῶτοι ἐργάσθηκαν φιλοτίμως ἐπὶ τῶν ταλάντων ποὺ ἔλαβαν, τὰ αὔξησαν καὶ τὰ ἐδιπλασίασαν. Ἐφάνησαν ἄξιοι τοῦ Κυρίου τους καὶ ἔκείνων ποὺ τοὺς ἐμπιστεύθηκε, δηλ. τῶν χαρισμάτων, καὶ μὲ αἴσθηση εὐθύνης Τὸν περιμεναν, γιὰ νὰ τοῦ ἀποδώσουν λογαριασμό. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριος Τους, ὅταν «συνναίρῃ λόγον μετ' αὐτῶν», τοὺς ἐπαινεῖ καὶ τοὺς ὑπόσχεται νὰ τοὺς καταστήσῃ κυρίους ἐν τῇ

Βασιλεία Του. «Εὗ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. Ἐπὶ ὄλιγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω». Ό τρίτος δὲν ἐργάσθηκε, γιὰ νὰ ἀναδείξῃ τὸ χάρισμα, τὸ τάλαντό του. «Ἐσκαψε στὴ γῆ καὶ τὸ ἔκρυψε. Δὲν τὸ χρησιμοποίησε οὔτε γιὰ τὸν ἑαυτό του, οὔτε γιὰ τὸν διπλανό του. Γι' αὐτὸ καὶ ὅταν ὁ Κύριος τοῦ ζητῆ λογαριασμό, τὸν χαρακτηρίζει «πονηρὸ καὶ ὄκνηρὸ» καὶ διατάσσει νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὸ τάλαντο καὶ νὰ τὸ δώσουν σὲ αὐτὸν ποὺ ἔχει τὰ ἄλλα, γιατί ἀπεδείχθη ὅτι δὲν εἶχε καμμία πρόθεση καὶ διάθεση οὔτε νὰ δεχθῇ τὸ τάλαντο-χάρισμα οὔτε νὰ τὸ καλλιεργήσῃ, καὶ γι' αὐτὸ περιφρονητικὰ τὸ ἔκρυψε στὴ γῆ καὶ ἐπὶ πλέον βρίζει καὶ συκοφαντεῖ τὸν χορηγό.

Όταν ὁ χριστιανὸς διαπιστώσῃ τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματά του, τότε ἀρχίζει ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ταλάντου καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ πολλαπλασιασμοῦ του. Γιατί, ἀν ἀδρανήσουμε, καὶ τὸ τάλαντον θὰ ἀφαιρεθῇ καὶ ἡ θεία δικαιοσύνη θὰ παρέμβῃ γιὰ τὴν ἀμέλειά μας· «τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος δὲν ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ». Ἐκεῖνο ποὺ μένει λοιπὸν ὡς καθῆκον χωρὶς διακοπὴ εἰναι ἡ ἀντικειμενικὴ ἀξιολόγηση τῶν χαρισμάτων μας καὶ ἡ κατὰ τὸν καλλίτερο τρόπο ἀξιοποίησή τους. Γιατί αὐτὴ ἡ ἀξιοποίηση μᾶς προετοιμάζει γιὰ τὸν οὐράνιο προορισμό μας. Ἡ θέση μας στὴν αἰώνιότητα βρίσκεται μέσα στὸ θέλημα τοῦ Κυρίου μας. Τὸ τάλαντον πολλαπλασιαζόμενο γίνεται τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὄποιου ἀξιούμεθα τῆς μακαρίας φωνῆς «εὗ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ» καὶ προξενεῖ πολλαπλάσια ἀνταπόδοση· «ἐπὶ ὄλιγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω». Ἀδελφοί, ἐπίκαιρος ὁ ἵερὸς ὑμινωδός, ὅταν συνιστᾶ· «τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχή, μὴ κρύπτε λόγον καὶ χάρισμα Θεοῦ».

Ἀρχιμ. N. K.

[dkpdf-button]